

УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЩО РЕГУЛЮЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ УКРАЇНИ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ І ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ

КІКІНЧУК Василь Юрійович - кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри теорії та історії держави і права факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ

ДОЛИННИЙ Андрій Володимирович - кандидат юридичних наук, менеджер Департаменту організації служби ТОВ «Охоронний Холдинг» (м. Київ),

УДК 342.9

В статті на основі изучения действующего законодательства и практики его применения обоснована крайняя необходимость совершенствования административного законодательства, регулирующего обеспечение Национальной полицией Украины публичной безопасности и порядка во время проведения массовых мероприятий. Представлены основные предложения и рекомендации по совершенствованию административного законодательства, регулирующего обеспечение Национальной полицией Украины публичной безопасности и порядка во время проведения массовых мероприятий.

Ключевые слова: полиция, Национальная полиция, массовые мероприятия, административное законодательство, публичная безопасность, общественный порядок, обеспечение.

Постановка проблеми

Основний закон – Конституція України закріплює право громадян збиратися мирно та здійснювати ті чи інші заходи, при цьому судом можуть встановлюватися обмеження щодо реалізації цього права згідно із законом і лише в інтересах національної безпеки, публічного порядку, з метою захисту прав і свобод інших людей. Відповідно впровадження в життя даних конституційних положень вимагає розробки й прийняття спеціального законодавства у сфері проведення масових заходів і забезпечення публічної безпеки і порядку, адже саме Кон-

ституцією передбачено, що права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод мають визначатися виключно законами України [1].

Проте наразі й досі в Україні не прийнято закону, який би регулював порядок проведення масових заходів. Це, у свою чергу, ускладнює й процес забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку під час масових заходів, діяльність якої і її нормативно-правове регулювання у визначеній сфері також не позбавлено недоліків. Зазначене вище обумовлює нагальність удосконалення вітчизняної нормативної бази щодо порядку організації та проведення масових заходів в Україні і забезпечення публічної безпеки і порядку під час їх проведення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Окремі аспекти адміністративного законодавства, що регулює забезпечення публічної безпеки і порядку, знаходять своє висвітлення в роботах В.Б. Авер'янова, О.М. Бандурки, А.В. Басова, Д.М. Бахраха, Ю.П. Битяка, І.П. Голосніченка, Е.Ф. Демського, І.В. Зозулі, Р.А. Калюжного, А.М. Колодія, В.К. Колпакова, О.В. Копана, В.І. Курила, О.М. Музичука, В.І. Олефіра, В.Г. Поліщука, А.В. Серьогіна, С.Г. Стеценка, Ю.О. Тихомирова, В.Г. Фатхутдінова, В.І. Шакуна, С.С. Яценка та інших правознавців.

Не вирішені раніше проблеми

Проте можливості й шляхи вдосконалення адміністративного законодавства, що регулює саме забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів, практично не досліджувалися. Більше того, дана проблема постійно актуалізується із чисельними змінами у вітчизняному законодавстві і пов'язана з його колізійністю та недосконалістю.

Метою даної статті є надання пропозицій щодо вдосконалення адміністративного законодавства, що регулює забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів.

Виклад основного матеріалу

На актуальності вдосконалення законодавства у сферах організації та проведення масових заходів в Україні, діяльності Національної поліції України, у тому числі з приводу забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку під час масових заходів, наголошує низка учених, правознавців, експертів. Зокрема, М.В. Возник стверджує, що головною особливістю нормативно-правової системи з управління діяльністю органів внутрішніх справ щодо забезпечення масових заходів в Україні є відсутність законодавчо закріплених положень, які стосуються управління забезпеченням масових заходів. Існуюча сукупність законодавчих актів, які тією чи іншою мірою стосуються питань забезпечення масових заходів, не здійснює вирішення цілої низки проблем правового регулювання – питання забезпечення управлінської діяльності, визначення ролі органів державної влади, місцевого самоврядування, органів внутрішніх справ та інших важливих теоретичних і практичних питань [2, с.11-12], із чим варто погодитися.

У Листі Міністерства юстиції України «Щодо правового регулювання проведення мирних заходів» від 26.11.2009 р. №1823-0-1-09-18 також зроблено висновок, що, враховуючи недосконалість сучасного стану правового регулювання порядку організації і проведення мирних заходів, яке має наслідком негативну практику правозасто-

сування, оскільки правові норми не сформульовані з достатньою чіткістю і неоднозначно тлумачаться суб'єктами відповідних правовідносин, лише законодавче врегулювання порядку організації і проведення мирних заходів зможе усунути негативну практику, що склалася [3].

Цілком очевидно, і реальність життя це доводить, що мітинги, пікетування, демонстрації були, є і будуть, але вони повинні проводитись у межах чинного законодавства. Так, у країнах СНД, Європи, США, Японії діє законодавство, яке регламентує порядок проведення масових заходів, де передбачені права й відповідальність обох сторін за проведення таких заходів у межах закону, та зазначено порядок звернення до місцевих органів влади (чи поліції) і отримання дозволу на проведення відповідних акцій [4, с.1]. Натомість у нашій державі досі не існує спеціального закону, який би передбачав порядок реалізації права на мирні зібрання.

Прийняття такого закону є важливим і в контексті становлення громадянського суспільства, оскільки він сприятиме підвищенню ефективності діалогу між різними соціально-політичними групами та органами влади. Актуальність проблеми зростає також у зв'язку із заявами деяких правозахисних організацій про те, що в Україні досі порушується право громадян на мирні зібрання [5], на що не можна не звертати уваги.

У даному контексті слід відмітити, що за часи незалежності України Верховною Радою України було розглянуто низку законопроектів з приводу реалізації права громадян на мирні зібрання, проте очікуваних результатів – прийняття законопроекту – не було досягнуто. Зокрема, мова йде про проект Закону України «Про порядок організації і проведення мирних заходів та акцій в Україні» від 08.04.2004 р. №5242 [6]; проект Закону України «Про збори, мітинги, походи та демонстрації» від 23.03.2004 р. №5242-2 [7]; проект Закону України «Про свободу мирних зібрань» від 15.07.2005 р. № 7819; проект Закону України «Про порядок організації та проведення мирних заходів та акцій в Україні» від 17.06.2003р. №0991, проект Закону України «Про свободу мирних зібрань» від 17.01.2007 р., за № 2646-1,

проект Закону України «Про свободу мирних зібрань» від 04.07.2013 р. №2508а [8], проект Закону України «Про порядок організації і проведення мирних заходів» від 12.12. 2012 р. №0918 [9], проект Закону України «Про гарантії свободи мирних зібрань» від 07.12.2015 р. №3587[10] та проект Закону України «Про гарантії свободи мирних зібрань в Україні» від 11.12.2015 р. № 3587-1 [11] тощо.

І. Валюшко з цього приводу вважає, що основними недоліками перелічених вище проектів закону щодо мирних зібрань/мирних заходів є наступні: 1) необґрунтоване розширення повноважень представників органів виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо припинення мирних заходів, що створює умови для зловживань та порушень права на мирні зібрання;- 2) часткове перекладання на організаторів масових заходів обов'язків правоохоронних органів та органів місцевого самоврядування щодо дотримання порядку невикористано знижує міру відповідальності останніх у разі виникнення інцидентів; 3) неточності у визначенні основних юридичних термінів створюють можливості для їх неоднозначного тлумачення, що не зовсім сприяє реалізації свободи мирних зібрань; 4) недостатньо обґрунтоване визначення необхідного часу для повідомлення про проведення мирного заходу (це питання можна назвати найпроблемнішим, оскільки занадто довгий термін, протягом якого організатори мають повідомити про мирний захід, може призвести до втрати актуальності самого заходу. Навпаки, короткий термін може не дозволити повноважним органам підготуватись до проведення заходу, щоб забезпечити дотримання порядку під час його здійснення); 5) неоднозначне, а часто й дискримінаційне, визначення кола осіб, які можуть організувати або просто брати участь у мирному зібранні;- 6) потребують уточнення положення про використання звукопідсилювальної техніки, піротехнічних засобів; 7) встановлення обмежень стосовно будівель, які можуть виступати об'єктами мітингів, або визначення мінімальної відстані до них не повинні носити дискримінаційний характер [5].

Проте, на наш погляд, суттєвим недоліком є й не тільки «неточності у визначенні

основних юридичних термінів», але й взагалі невизначеність деяких понять, особливостей, процедур, відповідальності, санкцій, конкретного строку подання повідомлення, можливості/неможливості проведення стихійних масових заходів, конкретного адміністративно-правового статусу суб'єктів забезпечення публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів тощо.

Цікаво звернути увагу, що, наприклад, відповідне законодавство Республіки Казахстан, Республіки Молдови, Республіки Білорусь та інших країн Європи ґрунтується на лише на положеннях Конституцій згаданих держав, загальноновизнаних принципах і нормах міжнародного права, міжнародних договорах, але й на спеціальних законах, розроблених наказах, інструкціях, які передбачають конкретні дії поліцейських під час забезпечення масових заходів. Зокрема, правове регулювання свободи мирних зібрань у Казахстані здійснюється на підставі Закону Республіки Казахстан від 17.03.1995 р. «Про порядок організації і проведення мирних зборів, мітингів, походів, пікетів і демонстрацій у Республіці Казахстан» зі змінами від 20.12.2004 р. Закон Республіки Молдови «Про організацію і проведення зібрань» від 21.07.1995 р. аналогічно регламентує порядок реалізації права на свободу зібрань, організації та проведення відповідно до Конституції країни мітингів, демонстрацій, маніфестацій, походів чи будь-яких інших зібрань громадян. У Польщі діє Закон Республіки Польща «Про зібрання» від 5.07.1990 р. і так далі.

Основним законом, що регулює проведення походів і демонстрацій у Великобританії, є Закон «Про охорону громадського порядку» в редакції від 1986 р., згідно з його положеннями, проведення вуличних заходів санкціонується поліцією. У Німеччині вуличні демонстрації та мітинги проводяться відповідно до Федерального закону «Про зібрання і походи» в редакції 1978 р., що встановлює повідомчий порядок проведення подібних заходів, а також допускає можливість проведення стихійних мітингів, якщо їх виникнення обумовлено недавніми подіями, що відбулися [4, с.1-4].

У переважній більшості законів у сфері організації масових заходів встановлено конкретні строки подання повідомлення про проведення заходу до органу місцевої влади (переважно в країнах СНД) або органу поліції (країни Європи), і, як, наприклад, у Німеччині, про що йшлося вище, можливість проведення стихійного мітингу, що вважаємо цілком виправданим у сучасних умовах. Так, у Німеччині надається 2 дні на таке повідомлення, у Казахстані – 10 днів, у Молдові – 15 днів тощо. В Україні наразі такі строки не встановлено (хоча в деяких законопроектах пропонувалося встановити цей строк в обсязі двох днів), як і не врегульоване питання кількості учасників заходу, відповідно до якого його можна позиціювати як масовий. Наприклад, у Польщі – щонайменше 15 осіб, які зібралися з метою спільних дій чи спільного вираження думки.

Крім того, на нашу думку, слід звернути увагу й на наступні законодавчі моменти у сфері організації та проведення масових заходів в Україні, що потребують удосконалення. По-перше, на основі проекту Закону України «Про порядок організації і проведення мирних заходів» від 12.12. 2012 р. №0918 [9], який потребує суттєвого доопрацювання, розробити та прийняти проект Закону України «Про порядок організації і проведення масових заходів». Вважаємо, що поняття масового заходу є коректнішим, бо може включати в себе не лише заплановані (а вони обов'язково мирні), але й стихійні заходи, про характер яких заздалегідь невідомо.

У даному законопроекті обов'язково слід визначити/закріпити: 1) поняття масового заходу; 2) адміністративно-правовий статус усіх суб'єктів правовідносин, які складаються під час його проведення (суб'єктивні права та обов'язки, відповідальність, санкції за порушення встановлених правил і т.д.); 3) уповноваженим суб'єктом, якому організатори повинні подавати повідомлення про запланований масовий захід, вважаємо доцільним призначити орган поліції, наприклад Департамент превентивної діяльності; 4) строки повідомлення організаторами органи поліції про проведення заходу – за 10 днів до дати масового заходу; 5) строк на-

дання згоди/ відмови та обґрунтування відповіді організатору – за 3 дні до дати заходу; 6) можливість та підстави проведення стихійного масового заходу тощо.

Не менш важливим є й розробка та прийняття, на наш погляд, проекту спеціального Закону України «Про публічну безпеку і порядок під час проведення масових заходів», де доцільно закріпити поняття публічної безпеки і порядку під час масових заходів, принципи та особливості забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, види і напрямки, форми і методи забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку, правовий статус поліцейських, їх відповідальність із зазначенням конкретних санкцій за порушення порядку забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, неправомірну діяльність чи бездіяльність тощо, необхідне забезпечення організаційної діяльності поліції, вимоги до освіти і підготовки поліцейських, що залучаються до охорони публічного порядку, зважаючи на специфіку масових заходів та інші аспекти.

Крім того, власне поняття «публічної безпеки та порядку» наразі міститься у Законі України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. №580-VIII [12], де воно вперше з'явилося, і відповідних відомчих наказах, проте нагальною є проблема термінологічної узгодженості з іншими нормативно-правовими актами, де досі використовуються усталені юридичні конструкції «громадська безпека» і «громадський порядок», яку треба якнайшвидше вирішити.

Цікаво відмітити й те, що зараз у ст.11 Закону України «Про Національну поліцію» передбачено, що діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб [12]. Проте в тексті закону та інших нормативно-правових актів законодавцем не роз'яснено, у чому полягає і в яких діях повинно проявлятися згадане «партнерство». А оскільки на рівні Міністерства внутрішніх справ України було наголошено на неможливості виконання завдань у галузі правопорядку лише за ра-

хунок персоналу та його технічного оснащення, роль активної допомоги з боку населення суттєво зростає. Більше того, саме тісна співпраця з місцевими громадами та громадянами і їх об'єднаннями передбачає створення сервісної моделі діяльності органів правопорядку, орієнтованої на вирішення проблем саме населення, а не органів державної влади.

Досліджуючи недоліки в законодавчому забезпеченні роботи Національної поліції, які впливають і на стан забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, варто зазначити наступне. До сих пір не ухвалений Дисциплінарний Статут Національної поліції, який має встановити прозору та об'єктивну процедуру розгляду скарг на дії поліцейських та порядок накладення санкцій за вчинені ними проступки. У Верховній Раді знаходиться проект Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» від 16.05.2016 р. №4670 [13], який поданий Кабінетом Міністрів, проте його суттєвим недоліком є дуже звужені можливості для громадськості контролювати законність та об'єктивність дисциплінарних розслідувань проступків поліцейських [14].

Також, як справедливо зазначає Б. Малишев, голова експертної групи «Поліція під контролем», у Законі України «Про Національну поліцію» [12] є чимало положень, що є важливими для суспільства, але які залишаються на папері через бездіяльність Кабінету Міністрів України, Міністерства внутрішніх справ та Національної поліції, які не ухвалюють необхідних підзаконних нормативних актів. Так, згідно зі статтею 11 Закону, рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції. Оцінка рівня довіри населення до поліції проводиться незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Однак відповідна Постанова Кабінету Міністрів про оцінку рівня довіри населення до поліції до сьогодні не ухвалена, відтак не запущений процес визначення ефективності роботи поліції за новими стандартами, які базуються на показниках якості, а не кількості [14].

Цілоком погоджуємося з автором і щодо того, що відсутність вказаного порядку блокує дію і іншої важливої норми, а саме – ст. 87 Закону, яка містить положення про те, що обласні, міські та районні ради уповноважені висловлювати недовіру керівникам територіальних підрозділів поліції лише за результатами оцінки діяльності органу поліції. Крім того, не затверджено і порядку звітування керівника поліції та керівників територіальних органів поліції перед громадянами (відповідно до норми ст. 86 Закону), де зазначено, що з метою інформування громадськості про діяльність поліції керівник поліції та керівники територіальних органів поліції раз на рік готують та опубліковують на офіційних веб-порталах органів поліції звіт про діяльність поліції [12].

Висновки

Отже, підсумовуючи вищесказане, приходимо до логічно обґрунтованого висновку, що, незважаючи на міжнародне та конституційне закріплення права громадян на мирні зібрання, а також гарантії захисту прав і свобод людини і громадянина, що є найвищою цінністю в державі, нагальною проблемою залишається відсутність спеціального законодавства у сфері організації і проведення масових заходів і відповідно забезпечення органами поліції публічної безпеки і порядку під час масових заходів.

У зв'язку з цим вважаємо доцільним здійснити наступні заходи з удосконалення адміністративного законодавства, що регулює забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів: 1) розробити та прийняти проект Закону України «Про порядок організації і проведення масових заходів», який, на відміну від попередніх проектів, буде визначити/закріплювати: поняття масового заходу; адміністративно-правовий статус усіх суб'єктів правовідносин, які складаються під час його проведення (суб'єктивні права та обов'язки, відповідальність, санкції за порушення встановлених правил і т.д.); строки повідомлення організаторами органи поліції про проведення заходу – за 10 днів до дати масового заходу; строк надання згоди/ відмо-

ви та обґрунтування відповіді організатору – за 3 дні до дати заходу; можливість та підстави проведення стихійного масового заходу тощо; 2) уповноваженим суб'єктом, якому організатори повинні подавати повідомлення про запланований масовий захід, призначити орган поліції (Департамент превентивної діяльності); 3) розробити та прийняти проект Закону України «Про публічну безпеку і порядок під час проведення масових заходів», де доцільно закріпити поняття публічної безпеки і порядку під час масових заходів, принципи та особливості забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, види і напрямки, форми і методи забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку, правовий статус поліцейських, їх відповідальність із зазначенням конкретних санкцій за порушення порядку забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, неправомірну діяльність чи бездіяльність тощо, необхідне забезпечення організаційної діяльності поліції, вимоги до освіти і підготовки поліцейських, що залучаються до охорони публічного порядку, зважаючи на специфіку масових заходів та інші аспекти; 4) термінологічно узгодити положення Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. №580-VIII стосовно вживання поняття «публічна безпека і порядок» з іншими нормативно-правовими актами, де досі використовуються усталені юридичні конструкції «громадська безпека» і «громадський порядок»; 5) у процесі розробки проектів законів та вдосконалення зазначених вище нормативно-правових актів доцільно здійснити діалог влади і громадськості; 6) узагальнити Верховному Суду України практику рішень судів у справах про обмеження права на мирні збори та демонстрації; 7) інші заходи.

Література

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Возник М.В. Організаційно-правові засади управління органами внутрішніх справ при забезпеченні масових заходів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 /

М.В. Возник; Акад. упр. МВС України. – К., 2010. – 20 с.

3. Лист Міністерства юстиції України «Щодо правового регулювання проведення мирних заходів» від 26.11.2009 р. №1823-0-1-09-18. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v823-323-09>

4. Аналітична записка зарубіжного законодавства щодо масових заходів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/images/nub/an1.pdf>

5. Валюшко І. Удосконалення законодавчого урегулювання свободи мирних зібрань громадян. Аналітична записка. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/monitor/february2009/5.htm>

6. Проект Закону України «Про порядок організації і проведення мирних заходів та акцій в Україні» від 08.04.2004 р. №5242. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=17422

7. Проект Закону України «Про збори, мітинги, походи та демонстрації» від 23.03.2004 р. №5242-2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=17558

8. Проект Закону України «Про свободу мирних зібрань» від 04.07.2013 р. №2508а. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=47751

9. Проект Закону України «Про порядок організації і проведення мирних заходів» від 12.12.2012 р. №0918. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=44969

10. Проект Закону України «Про гарантії свободи мирних зібрань» від 07.12.2015 р. № 3587 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57310

11. Проект Закону України «Про гарантії свободи мирних зібрань в Україні» від 11.12.2015 р. № 3587-1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=57396

12. Про Національну поліцію: Закон від 02.07.2015 р. №580-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2015. - № 40-41. – Ст.379.

АНОТАЦІЯ

У статті на основі вивчення чинного законодавства та практики його застосування обґрунтовано загальну необхідність удосконалення адміністративного законодавства, що регулює забезпечення національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів. Запропоновано здійснити наступні заходи з удосконалення адміністративного законодавства, що регулює забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів: розробити та прийняти проект Закону України «Про порядок організації і проведення масових заходів»; уповноваженим суб'єктом, якому організатори повинні подавати повідомлення про запланований масовий захід, призначити орган поліції (Департамент превентивної діяльності); розробити та прийняти проект Закону України «Про публічну безпеку і порядок під час проведення масових заходів», де закріпити поняття публічної безпеки і порядку під час масових заходів, принципи та особливості забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, види і напрямки, форми і методи забезпечення поліцією публічної безпеки і порядку, правовий статус поліцейських, їх відповідальність із зазначенням конкретних санкцій за порушення порядку забезпечення публічної безпеки і порядку під час масових заходів, неправомірну діяльність чи бездіяльність тощо, необхідне забезпечення організаційної діяльності поліції, вимоги до освіти і підготовки поліцейських, що залучаються до охорони публічного порядку, зважаючи на специфіку масових заходів та інші аспекти; термінологічно узгодити положення Закону України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. №580-VIII стосовно вживання поняття «публічна безпека і порядок» з іншими нормативно-правовими актами, де досі використовуються усталені юридичні конструкції «громадська безпека» і «громадський порядок»

Ключові слова: поліція, Національна поліція, масові заходи, адміністративне законодавство, публічна безпека, публічний порядок, забезпечення.

13. Проект Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції

SUMMARY

The article, based on the study of the current legislation and practice of its application, substantiates the urgent need for improvement of the administrative legislation that regulates the provision of public security and order by the National Police of Ukraine during mass events. It is proposed to carry out the following measures to improve the administrative law that regulates the provision of public security and order by the National Police of Ukraine during mass events: to draft and adopt a draft Law of Ukraine "On the Procedure for Organizing and Conducting Mass Events"; an authorized entity to whom the organizers must file a notice of a planned mass event, appoint a police body (Department of Preventive Activities); to elaborate and adopt the draft Law of Ukraine "On public safety and order during mass events", where to consolidate the concept of public safety and order during mass events, principles and peculiarities of ensuring public safety and order during mass events, types and directions, forms and methods of providing police with public security and order, legal status of the police, their responsibility with the indication of specific sanctions for violation of the order of ensuring public safety and order during mass events, is not right rnu activity or inactivity, etc., necessary to ensure the police organizational requirements for education and training of police officers involved in the protection of public order, in view of the specific events and other aspects; to harmonize terminologically the provisions of the Law of Ukraine "On National Police" dated 02.07.2015 №580-VIII concerning the use of the notion "public security and order" with other normative and legal acts, which still use established legal structures "public safety" and "public order"

Key words: police, national police, mass events, administrative law, public security, public order, provision.

України» від 16.05.2016 р. №4670. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=59106

14. Малишев Б. Перший рік поліції: проблеми законодавчого регулювання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://police-experts.info/2016/11/18/legislation_year/